

NOVEMBER 2024

Informatieblad

In dit novembernummer vindt u nog eens de mooie woorden van onze Districtsoverste Pater de Sivry, naar aanleiding van het overlijden van Mgr. Bernard Tissier de Mallerais op 8 oktober jl.. In 1996 mocht ikzelf uit de handen van deze bisschop de priesterwijding ontvangen. Na de priesterwijding vraagt de bisschop voor hem te bidden. Dat zal ik blijven doen. Op 18 januari a.s. zou monseigneur naar Utrecht komen om het H. Vormsel toe te dienen. Nu hij onverwacht is overleden, zal Mgr. Alfonso de Galaretta op 25 januari a.s. komen.

De mens wikt, maar God beschikt. Deo volente, zo God wil, is een goed uitgangspunt. We zien ook nu weer, dat het menselijk leven aan een zijden draadje hangt. De mens kan enerzijds heel sterk zijn en machtige dingen doen, en anderzijds is hij heel kwetsbaar en totaal afhankelijk. Het leven is een Godsgeschenk, waarvoor we dankbaar moeten zijn en te allen tijde eerbied moeten hebben. God beschermt het: “Gij zult niet doden!” Niet in de moederschoot en niet op het ziekbed! Het menselijk leven is gericht op de eeuwigheid. Met het leven op aarde begint voor de mens het eeuwig leven, want de menselijke ziel vergaat niet. Met het sterven wordt ze door de deuren van de tijd de eeuwigheid in geboren. Geboren worden is nooit gemakkelijk. Vóór deze geboorte is het leven hier op aarde de draagtijd, waarin de ziel met de hulp van Jezus, Zijn genade, moet groeien naar Zijn model. Het lichaam is een dienstbaar werktuig en hulpmiddel tot geestelijke groei. Ook het menselijk lijden heeft in de navolging van Christus grote waarde als offer, heeft wel degelijk zin tot heiliging en draagt bij aan de staat van volmaaktheid in de eeuwigheid. “Derhalve broeders,” zegt daarom de H. Paulus, “bezweer ik u bij de barmhartigheid Gods, uw lichamen aan te bieden als een levende offerande, heilig en welgevallig aan God; als een redelijke eredienst uwerzijds”. (*Rom. 12, 1*) Op de jongste dag zal het lichaam verrijzen en aan de ziel worden teruggeschonken. Dan zal het geluk van de mens, die God dienstbaar is geweest, en tot Zijn aanschouwing is toegelaten, volmaakt zijn. Jezus zegt: “Dit is de wil van de Vader, die Mij heeft gezonden, dat wie de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven heeft, en dat Ik hem op de jongste dag zal doen verrijzen”. (*Jh. 6, 40*)

Mgr. Tissier de Mallerais heeft wel aan de eeuwigheid gedacht en zich in zijn leven op aarde door zijn dienstbaarheid aan de Eeuwige Hogepriester daarop voorbereid. Ook vele zielen heeft hij de weg gewezen en is hun door de toediening van de heilige sacramenten tot het bereiken van de zaligheid behulpzaam geweest. Laten wij hem in onze herinnering bewaren en voor zijn zielenrust bidden! Vergeten we ook niet al onze andere dierbaren die ons zijn voorgedaan! Doen we, zoals de Kerk ons nu aanspoort, iets voor hun!

Pater Carlo de Beer

Merci Monseigneur!

9 oktober 2024

Bron: District België - Nederland

Door Pater de Sivry, Districtsoverste van de Benelux

Een bisschop is heengegaan. De Voorzienigheid heeft Zijne Excellentie Monseigneur Bernard Tissier de Mallerais, hulpbisschop van de Priesterbroederschap St. Pius X, tot zich geroepen. Hij was 79 jaar oud, 49 jaar priester en 36 jaar bisschop.

We zijn in groot verdriet. We zijn verdrietig zoals een kind dat zijn vader ziet vertrekken naar de eeuwigheid. Zeker, hoop is er en zal altijd aanwezig zijn in ons hart. Maar wij

betreuren één van onze bisschoppen, die voor een groot aantal gelovigen en priesters een vader is en het altijd zal blijven. Een vader, waarvan zij de genade van het Vormsel en die van het Priesterschap hebben ontvangen.

Mgr. Tissier de Mallerais is onbetwistbaar een figuur in de geschiedenis van de Kerk en die van onze dierbare Priesterbroederschap St. Pius X. Wij bidden dat zijn naam voortaan zal worden ingeschreven in de lijst van

trouwe en moedige bekenners “*die zijn binnengegaan in de vreugde van hun Meester*”. We twijfelen er niet aan dat Onze Heer Jezus Christus en onze dierbare stichter zijn triomf en zijn welverdiende rust in de hemel zullen bespoedigen.

Mgr. Tissier de Mallerais was een van de eerste seminaristen die Mgr. Marcel Lefebvre in 1969 in Fribourg mocht verwelkomen. Mgr. Tissier de Mallerais hield ervan om tijdens zijn geestelijke conferenties zijn verhaal aan ons seminaristen te vertellen. Hij vertelde ons dat hij uit een diep katholieke familie kwam, uit de Action Française, gehecht aan de traditie. Het was dan ook bijna vanzelfsprekend dat hij zich bij Aartsbisschop Lefebvre in Fribourg voegde. In feite vond hij in deze bisschop het instrument van God waardoor hij het katholieke geloof en de priesterlijke vorming in al hun zuiverheid kon ontvangen, in de grote traditie van het Franse seminarie in Rome onder leiding van Pater Henri Le Floch, in de tijd van Mgr. Lefebvre.

Op 29 juni 1975 ontving hij de priesterwijding uit handen van Mgr. Lefebvre in Ecône. Hij zou dus volgend jaar zijn vijftig jaar priesterschap hebben gevierd. We hopen dat hij dat in de eeuwigheid zal doen met de Hogepriester aan wie hij zich heeft gelijkvormig gemaakt door zijn wijding en zijn priesterlijk leven. Al snel vertrouwde Mgr. Lefebvre hem belangrijke verantwoordelijkheden binnen de Priesterbroederschap toe. Zo was Mgr. Tissier de Mallerais

van 1974 tot 1979 Secretaris-Generaal van de Priesterbroederschap St. Pius X, een functie die hij opnieuw bekleedde tussen 1984 en 1996. In 1978 vertrouwde Mgr. Lefebvre hem de leiding toe van het beroemde seminarie van Ecône van 1978 tot 1983, een verantwoordelijkheid die hij met grote toewijding en trouw op zich nam.

Door de aanhoudende crisis binnen de Kerk besloot Aartsbisschop Lefebvre tot “*Operatie overleven van de traditie*”. Hoe kunnen we de toekomst van de katholieke traditie verzekeren? Hoe kunnen we zorgen voor het doorgeven van de voortdurende leer van het Leergezag en die van de sacramenten? Door bisschopswijdingen. Dit bleek de enige oplossing te zijn. Het Vaticaan, principieel akkoord, stelde echter de deadline altijd uit of vroeg om de aanvaarding van de nieuwe liberale hervormingen die het gevolg waren van het Tweede Vaticaans Concilie.

Het was toen dat Pater Tissier de Mallerais een verzoek ontving van Mgr. Lefebvre: wilt u het ambt van hulpbisschop van de Priesterbroederschap St. Pius X aanvaarden? Laat het ons duidelijk zijn: het is een moeilijke last om te dragen. Pater Tissier de Mallerais riskeerde excommunicatie volgens het kerkelijk recht. Hij verrichtte echter een daad van geloof, kracht en voorzichtigheid. Hij aanvaardde het ambt als een dienst aan de Kerk, uit liefde voor de paus, de bisschoppen en de priesters. De noodtoestand waarin de Kerk zich

bevindt, maakt deze daad van toewijding niet alleen wettelijk, maar ook legitiem. Pater Tissier de Mallerais stemde ermee in de schande van de onrechtvaardig toegebrachte excommunicatie te dragen, zodat de Traditie voortgezet zou worden. De gelovigen waren opgelucht, de seminaristen gerustgesteld en, laten we het zeggen, de Kerk gered.

Op 30 juni 1988 ontving hij de bisschopswijding uit handen van Mgr. Lefebvre. Vanaf dat moment werd zijn priesterlijk ambt bisschoppelijk. Hij preekte in de tijd tegen de tijd, hij diende de sacramenten toe, hij wijdde jonge levieten, hij reisde de hele wereld over naar plaatsen waar de gelovigen hem riepen, verlangend voort te zetten wat de Kerk altijd had gedaan. Hij spaarde zichzelf niet, want de naastenliefde is edelmoe-dig en stimuleerde hem tot meer. Dit jaar waren we in het 36^e jaar van zijn episcopaat. Tot het einde toe heeft hij zijn ambt vervuld. Hij was van plan om op 18 en 19 januari 2025 naar het District te reizen om het Sacrament van het Vormsel toe te dienen.

Vandaag zijn we dus in groot verdriet. Wij huilen zoals Jezus ongetwijfeld rouwde om de dood van Zijn Voedstervader Jozef. Wij bidden dat Zijne Excellentie de stem van zijn Meester zal horen, die tot hem zegt: *“Het is goed; goede en trouwe dienaar, ga binnen in de vreugde van uw meester”*.

Dus vandaag willen we u bedanken, Uwe Excellentie.

Dank u, Monseigneur, dat u het gewicht van het episcopaat op u hebt genomen om ons in staat te stellen het geloof van onze vaders en de sacramenten te ontvangen in de Traditie van het eeuwige Rome.

Dank u, Monseigneur, dat u de last van de excommunicatie op u hebt genomen en dat u in onze plaats de schande hebt ondergaan, aangedaan door de wereld en mensen die doordrongen zijn van de geest van deze tijd.

Dank u, Monseigneur, dat u de Kerk moedige soldaten van Christus hebt gegeven die hun geloof uitstralen en het willen verdedigen volgens uw voorbeeld.

Dank u, Monseigneur, dat u zoveel priesters tot priesterlijke waardigheid hebt verheven, die door hun ambt, het licht van de wereld zijn geworden, het heil van de zielen helpen bewerken en de waarborg zijn van de continuïteit van de Kerk, waartegen de poorten van de hel niets zullen kunnen doen.

Dank u, Monseigneur, dat u zoveel vermoedheid, ziekte en kritiek hebt doorstaan in dienst van het herstel van de sociale heerschappij van Christus die u zo dierbaar was.

Bescherm ons, zegen ons vanuit de hoogte van de Hemel, stort over ons en over onze Broederschap overvloedige genaden uit van trouw, hoop en moed. Mogen wij ons op een dag met u vervoegen in het Rijk van God en de beloning van een leven in dienst van de heerschappij van Onze Heer Jezus Christus en het Onbevlekt Hart van Maria ontvangen.

Beknopte Summaleer van de H. Thomas

Door Pater B. Cattellion o.p.

Eerste deel. De Godsleer

A. Over de ene God

III. Over het Wezen van God - *vervolg*

10. Over onze kennis van God

De heiligen in de Hemel zien God niet in afbeelding, maar van aanschijn tot aanschijn, in Hemzelf. Hun verstand wordt daartoe versterkt door het licht van de glorie. Met het oog van het lichaam kan God niet gezien worden. Bij wie het licht van de glorie meer inwerkt, en dat geschiedt volgens de graad van de liefde, wordt God ook klaarder gezien. Niemand toch begrijpt God ten volle. Hoe klaarder iemand God ziet, hoe meer hij in Hem ziet. En men ziet in Hem ook alles tegelijk, daar er geen verschillende begrippen toe nodig zijn en God zelf de begrippen vervangt. In dit leven kan niemand God zien zoals Hij is, maar we kunnen Hem kennen door de rede, al zeker voor wat Zijn bestaan betreft, en enigerwijze voor wat Zijn Wezen aangaat, heel onvolmaakt. Het geloof geeft ons hierover reeds een klaardere kijk.

11. Over de goddelijke namen

Uit hetgeen wij over God uit de schepselen kunnen afleiden, kunnen wij Hem ook reeds enige namen toekennen; doch geen enkele

zelfstandige eigenaam, daar Zijn zelfstandigheid ons ontsnapt. Al die namen zijn analogisch, d.w.z. worden niet op dezelfde wijze op Hem toegepast als op ons, bijv. goedheid, wijsheid, enz. En toch komen die benamingen Hem eerder en meer eigenlijk toe dan aan ons; daar al wat in ons is, maar een verre weerspiegeling is van Zijn eigen volmaakt-heden. Analogisch zijn die namen, niet tweezinnig, noch zinnebeeldig. Zo is bijv. “draak” een zinnebeeld van de zonde, maar de zonde kan ook anders aangeduid worden. Er is geen vastheid in die benaming. Zo wordt in het Latijn bijv. “Gallus” van een Fransman en van een haan gezegd; dat is tweezinnig, maar niet hetzelfde. Analogisch integendeel is hetzelfde, maar op verschillende wijze; zo is God goed en de mens is goed. Beiden zijn echt goed maar op een verschillende wijze. In God is eigenlijk geen werkelijke betrekking tot de schepselen, maar wel in de schepselen tot God; zo is bijv. de weetbaarheid van een steen niets in de steen zelf, maar in ons verstand is zij een werkelijke betrekking tot de steen, daar ons verstand onder dit opzicht afhangt van de steen en niet de steen van ons verstand. De eigenste naam van God is: “Deze Die is”, “*Ego sum qui sum*”, want die komt aan niemand anders toe dan aan God.

12. Over Gods eigen kennis

Daar in God niet de minste aanleg of beperktheid is, is Hij de onstoffelijkheid of de daadwerkelijkheid zelf,

waarnaar de kennis geschat wordt. Hij is dus kennend in de hoogste graad, in een oneindige graad. Hij kent allereerst zichzelf, daar in Hem zelfs geen verschil is tussen kennen en zijn, want in Hem is niet het minste verschil. Het verschil komt enkel voort in onze opvattingwijze, daar ons verstand te klein is om God geheel te vatten. Hij kent ook al wat buiten Hem is, daar Hij het al heeft gemaakt. Met Zijn eigen te kennen en Zijn macht te kennen, kent Hij zich in zover Hij kan nagebootst worden, en weet Hij hoe ver Zijn macht zich uitstrekt; zodat Hij niet enkel kent wat buiten Hem bestaat, maar ook al wat zou kunnen bestaan. En Hij kent niet enkel alles op een algemene wijze, maar ook alles afzonderlijk, allereerst in zichzelf, en ook in ieder ding, dat bestaat of zal bestaan of heeft bestaan door de kennis van de “ziening” (*scientia visionis*); wat zou kunnen bestaan, door de kennis van enkel verstand (*scientia simplicis intelligentiae*). Ook het kwaad kent God in zover Hij het goed kent, waar iets aan ontbreekt; want het kwaad is een “gemis aan goed”, dat ergens moet of moest bij zijn. Ook de vrije daden (*futura contingentia*) zijn door God gekend, daar alles voor Hem is alsof het reeds bestond, en ook omdat voor de vrije daden Zijn inwerking nodig is.

Gods kennis is onveranderlijk, wat Hij heeft gewild of toegelaten, moet gebeuren en op de wijze waarop Hij het heeft gewild of toegelaten.

13. Over Gods ideeën

Daar God alles heeft voortgebracht, moeten ook in Hem de ideeën bestaan van alle dingen. Die zijn verscheiden in getal, met betrekking tot de dingen, niet met betrekking tot God; daar Zijn wezen het oerbeeld is van alles. In de dingen is verschil, omdat ieder ding op zijn wijze Gods gedeeltelijke beeltenis weergeeft. Uit de verscheidenheid van de dingen bestaat de orde van de wereld. Die orde is natuurlijk door God gekend en gewild, dus moet van ieder afzonderlijk ding in Hem een idee zijn, juist zoals een bouwmeester van ieder deel van het gebouw een opvatting in zijn hoofd heeft. En die verscheidenheid kent God in zover Zijn één Wezen op verscheidene wijzen kan nagebootst worden.

14. Over de waarheid

Er is kennis voor zoveel het gekende in de kenner is. Het gekende staat in verhouding tot de kennis als oorzaak of als uitwerksel. Zonder verstand geen kennis van waarheid. Tussen “zijn” en waarheid is enkel een begripsverschil. De waarheid is het “zijn” in betrekking tot het verstand. Ze gaat in begrip het goed vooraf. Ze staat ook dichter bij het “zijn” dan het goed. Als ieder “zijn” waarheid is in verhouding tot het verstand, zo is zeker het “Zelfstaande Zijn”, of God, waarheid en wel de waarheid zelf, en de maat en de oorzaak van alle waarheid. Gods waarheid is onveranderlijk, daar zij hetzelfde is als Zijn Wezen.

15. Over de valsheid

Valsheid staat tegenover waarheid, dus enkel waar waarheid is, kan valsheid zijn, nl. in het verstand. In de dingen zelf is geen valsheid, tenzij in kunstwerken, voor zoveel ze niet beantwoorden aan de echte kunstvormen. Ook in de vrijwillige daden van mensen en geesten kan valsheid zijn, voor zoveel ze niet beantwoorden aan Gods voorschriften. In verstand van de mens kan valsheid zijn, voor zoveel hij niet juist oordeelt over de werkelijkheid. Bij God natuurlijk is dat niet mogelijk.

16. Over Gods leven

Leven is innerlijke zelfbeweging. Die steunt vooral op de kennis. Hoe volmaakter kennis, hoe volmaakter zelfbeweging en hoe volmaakter leven. Daar Gods kennis nu de verhevenste is, is Hij ook de volmaaktste zelfbeweger. In Hem dus is leven. Hij is het leven: “*Ego sum vita*”.

17. Over Gods wil

Op ieder kennis volgt een streving, zelfs reeds op de lagere zinnelijke kennis. In God moet dan ook een streefvermogen of een wil zijn. Hij wil Zijn eigen zelf en ook al het andere in zoveel Hij aan dit andere Zijn goedheid meedeelt: wat Hij toch niet noodzakelijk, maar vrij doet, daar Hij niets en niemand nodig heeft. Al wat God wil, moet geschieden en op de wijze, waarop Hij het wil: vrij of noodzakelijk. Daar Gods wil de eer-

ste en de algemene oorzaak is van alles, kan niets aan Zijn wil ontsnappen. Gods wil is onveranderlijk zoals Zijn Wezen. God wil niet rechtstreeks het kwaad, maar om het goed dat er om of door geschiedt. Zijn werken, Zijn toelatingen, Zijn gebod, Zijn verbod en Zijn raad worden tekenen genoemd van Zijn goddelijke wil, daar wij erdoor Zijn wil kennen.

18. Over Gods liefde

De liefde is de eerste en de voorname daad van de wil, en is een behagen scheppen in het goede, zo aan- of afwezig. Daar God een wil heeft, is in Hem ook liefde. Hij is liefde: *“Deus caritas est”*. Beminnen is iemand goed willen, en zo is al wat bestaat een vrucht van Gods liefde, want met iets te beminnen scheidt Hij het goed, terwijl onze liefde veroorzaakt wordt door het goed, dat, onafhankelijk van ons, buiten ons bestaat. Van Gods kant beschouwd, is het een niet meer dan het ander bemind, daar Hij alles door dezelfde daad bemint; maar van de kant van het schepsel, is het een meer dan het ander bemind, voor zoveel het een meer dan het andere

in wezen verheven is, en bijgevolg meer heeft gekregen.

19. Over Gods rechtvaardigheid en barmhartigheid

De verwisselende rechtvaardigheid is niet in God, daar Hij Zijns gelijke niet heeft, noch aan iemand iets verschuldigd is. De verdelende is in Hem, daar Hij alles ordent en aan eenieder het zijne geeft in evenredigheid van zijn waardigheid en verdiensten. Ook barmhartigheid is in God, zonder droefheid nochtans, voor zoveel Hij alle ellenden wegneemt. En de grootste ellende is nog het niet, waaruit Hij alles heeft geschapen.

20. Over Gods voorzienigheid

Daar God alles heeft geordend in de wereld, is er in Hem een voorzienigheid. Zij heeft een dubbel uitzicht: vooruitzien en besturen. Het vooruitzien en het ordenen is in Hem alleen. Het bestuur werkt Hij uit door ondergeschikte oorzaken. Het vooruitzien is eeuwig, het bestuur of de uitvoering is in de tijd.

Alles is aan Gods voorzienigheid onderworpen, zowel in het algemeen als in het bijzonder. Niets kan er buiten gaan.

21. Over de voorbestemming

God alleen kan iemand ordenen en leiden tot het eeuwig bovennatuurlijk leven in de Hemel. En dat is de voor-

bestemming, die also deel uitmaakt van de algemene voorzienigheid. Het algemeen bestuur kan hier of daar iets kwaads toelaten in het algemeen belang, en zo kan God toelaten dat sommigen voor eeuwig verloren gaan; en dat is de verdoemenis. De voorbestemden zijn door God gewild en uitverkozen onder de anderen. Die uitverkiezing verzekert hun zaligheid, en dat vóór hun verdiensten, hoewel Hij hen door hun verdiensten ten Hemel opleidt. Gods bestuur kan niet van de goede wil van de mensen afhangen, anders steunde het niet op zekerheid, en ware Zijn kennis niet volmaakt, moest Hij van iets anders in Zijn kennis en Zijn bestuur afhangen. Het getal voorbestemden is bepaald en God alleen kent ze.¹

22. Over Gods almacht

Daar alles werkt volgens de maat van zijn daadwerkelijkheid en God het zijn en de daadwerkelijkheid zelf is, werkt Hij, heeft Hij macht. Hij is de macht, de almacht. Alles is door Hem gemaakt, en Hij kan nog meer en beters maken dan gemaakt is; daar

al wat nu geschapen is, Zijn macht niet heeft uitgeput.

23. Over Gods geluk

Daar in God alle goed en alle volmaaktheid is, is Hij ook uiterst gelukkig. Hij is het geluk zelf, voor zichzelf en ook voor anderen. Het geluk toch voor de verstandelijke wezens, die alleen kunnen gelukkig zijn, bestaat in de volmaking van hun hoogste werkingsvermogen, of het verstand. En met God te zien of te kennen zoals Hij is in zichzelf, kent het verstand de waarheid zelf en bereikt zo zijn hoogste volmaaktheid. En zo zegt Augustinus: “Gelukkig die U kent, o God, al kende hij niets anders”. Dat geluk nochtans is God alleen eigen, en gaat onze natuur te boven. Wij kunnen er enkel van genieten, omdat God ons door de genade tot Zijn orde of de bovennatuurlijke orde heeft verheven, en ons zo als van Zijn leven doet leven.

1. Hierover zegt de H. Thomas elders: “Onrechtvaardig kan de Rechtvaardigheid niet zijn”; en de H. Augustinus: “Oordeel niet, wilt ge niet missen”. God zelf zegt: “Mijn wegen zijn de uwe niet”, en de H. Schrift besluit: “On-doorgrondbaar zijn Gods oordelen, maar rechtvaardig”.

Onze Lieve Vrouw van Welslagen

Vervolg

Op 16 januari 1611 staan de ijverige zusters van het Klooster volgens hun gewoonte vroeg op om het Klein Officie te bidden. Echter, wanneer zij het koor naderen, dan horen zij van als van verre een melodieuze muziek. Zij haasten zich daarop en zien met immense verbazing heel het koor omgeven door een hemels licht, en zij horen daar de weergalmende stemmen van Engelen, begeleid door een hemelse muziek, op een zachte en bekoorlijke melodie het 'Salve Sancta Parens' aanheffen.

Het beeld was afgemaakt door de Engelen! Van het gezicht gingen intense stralen van licht uit die zich verspreidden in het gehele koor en in de kerk. Beetje bij beetje verloren de stralen aan intensiteit, en de zusters konden naderen en van dichtbij het door God voor Zijn Klooster en voor de mensheid teweeggebrachte wonder van de voltooiing van het heilige en vererenswaardige beeld zien.

Omgeven door een aureool van schitterend licht was de gelaatsuitdrukking van het beeld niet streng, maar majestueus, sereen, zacht, beminnelijk, aantrekkelijk alsof het al haar dochters uitnodigde vertrouwelijk te naderen tot hun hemelse Moeder om van haar een moederlijke omhelzing van dankbetuiging en welkom te ontvangen. Het Kindje Jezus was een meesterstuk. Het drukte liefde en zachtheid uit voor de door Zijn Hart zozeer beminde en

voor Zijn Moeder zo dierbare bruiden.
(...)

Geheel vervuld van overgrote liefde voor Jezus en Zijn Moeder reciteerden de zusters het Klein Officie met een verdubbelde ijver. Op het vaste tijdstip kwam de beeldhouwer, Francisco del Castillo, bij het Klooster aan om op zijn grote werk de laatste laag kleur aan te brengen, en had daartoe de meest kostbare kleuren, die hij had kunnen vinden, meegebracht.

Moeder Mariana en de zusters die het Klooster mede hadden gesticht, besloten hem binnen het koor te laten gaan om het beeld na te zien, zonder iets te zeggen over wat er was voorgevallen. Aangekomen in het koor, geheel en al ontsteld, keek hij naar het beeld en riep met grote aandoening uit: “Zusters, wat is er gebeurd? Dit schitterende beeld is niet mijn werk! Ik kan niet omschrijven wat er in mijn hart omgaat! Het is een engelachtig werk, want een dergelijk werk zou op deze aarde door geen enkele hand van klei gemaakt kunnen worden! Geen enkele beeldhouwer, hoe handig hij ook zou zijn, zou een dergelijke perfectie en unieke schoonheid kunnen nabootsen”. Hij viel daarop neer aan de voet van het heilige beeld, het hart overweldigd door gevoelens van geloof en vroomheid, en een stortvloed van tranen welke op uit zijn ogen. Hij stond op en vroeg om een papier en een veer om een schriftelijk getuigenis af te leggen, waarin hij onder ede bevestigde dat dit beeld niet zijn werk was, maar dat van de Engelen. In dit geschrift verklaarde hij dat hij het beeld

anders had aangetroffen dan dat hij het zes dagen tevoren had achtergelaten in het koor van het Klooster.

De bisschop, op de hoogte gebracht van het mirakel, kwam onmiddellijk naar het Klooster toe om in eigen persoon het wonder van de afwerking van het beeld te bezichtigen, en, nadat hij deze buitengewone gebeurtenis in ogenschouw had genomen, nodigde hij Moeder Mariana uit in de biechtstoel om te weten te komen wat er nu precies gebeurd was. “Uwe Excellentie,” zei Moeder Mariana, “tijdens het middaggebed van de 15^e heeft Onze Heer mij verzekerd dat ik gedurende de vroege uren van de volgende ochtend getuige zou zijn van Zijn barmhartigheid jegens het Klooster en de mensheid. Hij vroeg me deze genade, die ik zou ontvangen, voor te bereiden door penitentie en nachtelijke gebeden. Toen ik om middernacht mijn kruisweg had beëindigd, ben ik het koor binnengegaan. Terwijl ik mijn gebruikelijk gebed deed, zag ik het koor en de kerk verlicht worden door een hemels licht. Mijn geest ging geheel op in de onmetelijkheid van God, en de goddelijke liefde deed mijn klein hart zwellen. Het tabernakel opende zich en ik zag dat in de Hostie zich de Vader, de Zoon en de H. Geest bevonden. En ik zag het sublieme Mysterie van de Menswording van het goddelijk Woord zich voltrekken in de zeer zuivere schoot van de allerzaligste Maagd. Toen begreep ik de oneindige liefde van de drie goddelijke Personen voor de Maagd Maria, voor Onze Lieve Vrouw, die daar tegenwoordig was, zo prachtig, zo wonderbaarlijk en zo aantrekkelijk.

De negen koren van de Engelen zongen lofzangen en brachten hulde aan hun Koningin en Meesteres. De H. Drie-eenheid betuigde Zijn welbehagen in dit heilig en wonderlijk Schepsel, vrij van alle smet en de erfzonde. Op een gebaar van de H. Drie-eenheid presenteerden de Aartsengelen Michaël, Gabriël en Rafaël zich voor de troon van de goddelijke Majesteit, bereid en gereed om welke verheven missie dan ook uit te voeren. Ik heb niet begrepen welke opdracht ze kregen, maar ik zag dat ze, nadat ze zich diep hadden neergebogen, tot de troon van de Koningin van de Hemel toetraden. De H. Michaël groette haar eerbiedig: “Zeer heilige Maria, Dochter van God de Vader”. De H. Gabriël zei: “Zeer heilige Maria, Moeder van God de Zoon”. De H. Rafaël zei: “Zeer heilige Maria, zeer zuivere Bruid van God de H. Geest”. Daarna verenigden zij zich met de hemelingen en samen hieven zij aan: “Zeer heilige Maria, Tempel en Heiligdom van de H. Drie-eenheid.” In één oogwenk, sneller dan een bliksemschicht, bevond dit verheven drietal zich in het koor waar men het beeld afmaakte en met een goddelijk luister verlichtte. Mijn Serafijnse Vader (opm. red.: de H. Franciscus van Assisi) is ook verschenen. Uit zijn gewonde handen (de stigmata) kwamen hemelse stralen die, zonder mijn ogen te verblinden, tot in mijn hart doordrongen en het vervoerden naar de hemelse sferen. Vergezeld door de drie aartsengelen, de H. Michaël, de H. Gabriël en de H. Rafaël en gevolgd door hemelingen, naderde hij tot het beeld dat bijna voltooid was door Meneer Francisco del Castillo,

en, in een oogwenk, veranderden zij het. Ik was niet in staat te zien hoe deze ogenblikkelijke transformatie tot stand kwam, maar zij hebben het zeer mooi achtergelaten, zoals Uwe Excellentie het heeft kunnen zien.

Daarop pakte mijn Serafijnse Vader het witte touw dat hij om zijn taille droeg en, terwijl hij het om de taille van het heilig beeld wikkelde, zei hij met liefde en eerbied: “Mijn Vrouwe, ik beveel in uw moederlijke liefde aan mijn zonen en dochters van de drie Ordes die ik heb gesticht en die hun aardse bedevaart voortzetten. Vandaag beveel ik u voor alle tijden dit Klooster aan, dat onder mijn bescherming is gesticht. Er zullen moeilijke tijden komen van dorheid en vurige geestelijke honger, terwijl mijn zonen zich voor een langere periode van het Klooster zullen terugtrekken. Tijdens hun af-

wezigheid verzoek ik u om in die ongelukkige tijden het serafijnse leven te zijn voor mijn dochters die in dit klooster zullen leven. Er zullen onwetelijke dochters zijn, dat is waar, maar zij zullen slechts schijnbaar gelukkig zijn, omdat zij diepgaand in deugd zullen tekortschieten. Zij zullen toegesneden instrumenten zijn om mijn ware dochters bij te schaven en te verfijnen. Voor dezen geef ik mijn zegen en vraag ik Uw hulp. Maar voor de anderen uiteindelijke gerechtigheid!

Mijn Serafijnse Vader heeft aldus zijn koord om het heilig beeld gelaten en is gegaan. Tegelijkertijd was het beeld geheel en al verlicht, alsof het door de zon zelf was verzwolgen. De H. Drie-eenheid bekeek het met tevredenheid en de Engelen zongen het ‘Salve Sancte Parens’. In deze grote gelukzaligheid is de Koningin van de Engelen het beeld genaderd en is erin binnen gegaan, net zoals stralen van de zon mooie kristallen doordringen. Op dit moment is het

Het beeld van Onze Lieve Vrouw van Welslagen in de nis van het altaar. Het wordt publiekelijk vereerd gedurende de noveen ter voorbereiding op het plechtige feest Maria-Lichtmis op 2 februari.

beeld gaan leven en heeft met hemelse stem het ‘Magnificat’ gezongen. Dat alles is gebeurd om 3 uur ‘s ochtends”.

De wijding van het beeld

Ter voorbereiding van de wijding van het beeld beval de bisschop aan de zusters een noveen te houden en hij zegende het beeld onder de naam van “Maria van Welslagen van Maria-Lichtmis”. Om 9 uur ‘s ochtends droeg Pater Juan van de Moeder Gods de H. Mis op in de kerk van het Klooster, in aanwezigheid van de bisschop, alle zusters van de Ontvangenis, het kapittel van de kathedraal en een groot publiek uit alle klassen van de samenleving, die de kerk vulden.

Aan het einde van de Mis ving de wijding van het beeld aan, dat naar het hoofdaltaar werd vervoerd evenals de kromstaf, de kroon, de gouden speld, de kostbare kledij, twee lange zijden banden en een zijden, met zilverdraad geborduurde cape. Buiten deze schatten waren er nog een kostbare parelketting en drie gouden ringen: één met een kostbare smaragd, de tweede met een diamant, de derde gezet met een robijn in de vorm van een kleine koninklijke kroon. Ze werden voor deze gelegenheid in een omhulsel gedaan met daarop met smaragden versierde gegraveerde letters:

“Ik ben de Zeer Heilige Maria van Welslagen, 2 februari 1611”.

Na de redevoeringen die volgden, ving de bisschop de processie door de kloostergangen aan, voorafgegaan door een enorm kruis en gevolgd door de geestelijkheid, de religieuzen en de gelovigen, die ieder een brandende kaars droegen. De processie eindigde in het koor, met vlaggen versierd voor het feest, en het beeld werd door de monniken in de nis gezet. De bisschop zegende het beeld met de heilige Oliën, zoals dat bij kathedralen en heiligdommen gebeurt. Na het lied Salve Regina, gevolgd door de litanie en het Salve Sante Parens, plaatste de bisschop, met tranen in de ogen en met toegenegen eerbied, de kroon op het hoofd van het beeld, zeggende: “Senora, ik vertrouw u de Kerk toe”. Daarop plaatste hij de kromstaf in haar rechterhand, zeggende: “Senora, ik vertrouw u het bestuur van dit Klooster en van mijn kudde in het algemeen toe.” Tot slot plaatste hij de sleutels in dezelfde hand die de kromstaf vasthield, zeggende: “Senora en mijn Moeder, ik vertrouw u mijn ziel toe. Open mij de deuren van de Hemel, want de tijd die me rest in dit leven is heel kort. Bescherm dit tabernakel en de kloosters van u zonen en dochters met zorg en genegenheid. Verdedig hen altijd en bewaar ze in de religieuze geest die de bruiden van uw Zeer Heilige Zoon zou moeten kenmerken”.

Wordt vervolgd

Marielle Verbeek

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

November:

Voor onze familieleden die in het Vagevuur zijn!

Beste Kruisvaarders,

Hoeveel Schatkisten van de maand september zijn er afgegeven? Slechts 13! Van augustus zijn er 6 geteld! Zijn er niet meer Kruisvaarders in Nederland? De Schatkist is de thermometer van de E.K.! Dus in augustus en september leek het meer op de winter: 6 tot 13 graden. Dat is maar koud. We hebben kou door verslachte ijver. Er moet weer vuur in komen. Denk eens aan de maandintentie van november: *voor onze familieleden die in het Vagevuur zijn.*

Voor hen die voor zichzelf niets meer kunnen doen. Jouw familieleden! Is dat niet belangrijk! Jullie zijn toch werkers van en voor Jezus en voor de zielen, helpers!

Een pluim op de hoed van degenen, die tot nu toe wel hun Schatkist trouw en goed gevuld hebben afgegeven! Die wel beseffen iets aan Jezus te hebben beloofd om te doen als Schildknaap, Kruisvaarder of Kruisridder. Beloofd niet al de Schildknaap de Schatkist in te vullen? Al wordt er niet veel gevraagd, het moet wel elke dag gedaan worden. Je mag zo maar niet ontrouw worden aan een belof-

te. Dat is niet eerlijk en ook slordig! Wanneer je zus of broer jou iets heeft beloofd, zal je er wel aan helpen herinneren, vast en zeker! “Houd je aan je woord,” zal je zeggen. Nu, Jezus verwacht van jullie niet anders. Stel Hem niet teleur als strijders voor het Godsrijk, die hun wapens hebben neergelegd.

Er worden toch veel meer dan 6-13 Schatkisten uitgedeeld, dus de temperatuur moet weer omhoog! Alle maandintenties, waarvoor jullie bidden en werken zijn belangrijk.

Waarom de Schatkist niet invullen? Is het uit luiheid? Of doe je nog nauwelijks de goede werken in de Schatkist genoemd? Bied je daarom de Schatkist liever niet aan? Ik hoop van niet. De Schatkist is je steun, die spoort je aan en helpt goede gewoonten te ontwikkelen. Je hebt bijv. een geestelijke Communie gedaan. Prachtig! 's Avonds noteer je dat blij en maak je het voornemen het de andere dag weer te doen. Als je het niet hebt gedaan of hebt vergeten, zie je 's avonds de lege kolom, jammer, en je besluit de andere dag je kans te pakken en het wel te doen. Zo ga je vooruit!

Ook al heb je eens de Schatkist mager-tjes kunnen vullen, waarom zou je die dan toch niet afgeven? Heb je dan geen enkele keer de dagelijkse opdracht gebeden, geen enkele keer aan de H. Mis deelgenomen en gecommuniceerd, niet één Rozenhoedje gebeden, enz.? Nu dan, wat je wel hebt gedaan, kan je toch invullen.

Wanneer de maand om is, geef dan zo spoedig mogelijk de Schatkist af. De echte Kruisvaarders haasten zich hun Schatkisten in te leveren. Blijf trouw en steun je vrienden in de E.K.! Doe je best!

Pater Carlo de Beer

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van augustus en september 2024?

	<i>aug.</i>	<i>sept.</i>
Aantal Schatkisten:	6	13
Dagelijkse Toewijding	168	356
H. Mis	60	93
H. Communie	48	83
Geestelijke Communie	137	180
Offers	95	436
Tientjes	752	1.626
Bezoek aan het Allerheiligste	8	42
Meditatie	40	125
Goed Voorbeeld	131	369
Puntje	109	303

De H. Paschalis Baylon

Patroon van de Eucharistische Werken

Door P. Prudentius O.F.M.

I. De geboorte en de kinderjaren

Op 16 mei 1540 was er vreugde in een arme herdersfamilie van het nederige dorpje Torre Hermosa, in het koninkrijk Aragon. God had een lief, blond engeltje op de wereld gezonden. Men vierde die dag het Pinksterfeest, dat in Spanje ook 'Pentecosta' wordt genoemd, en daarom werd het kindje door de gelukkige ouders 'Paschalis' geheten. En waarlijk rond het wiegje moesten niet alleen de ouders met kloppend hart het blonde kindje aanschouwen, maar ook Gods lieve engelen moesten in blijde vervoering een lied van lof en zegening aanheffen, want eens zou de kleine Paschalis een brandende fakkel van liefde worden ter ere van Maria, maar vooral ter ere van Jezus in het Allerheiligste Sacrament.

Toen Paschalis enkele maanden oud was, nam zijn vrome moeder hem mee naar de kerk; de weg was lang en moeilijk, en Isabella, zo heette zij,

was blij eindelijk aangekomen te zijn, doch hoe moest haar hart van blijde ontroering kloppen toen ze haar kindje aanschouwde! Daar zat het, de handjes samengevouwen, de schitterende oogjes op het Tabernakel gericht! En toen de priester, bij de Consecratie, de witte Hostie ter aanbidding ophief, toen voelde ze heel het ranke lijfje in haar armen trillen uit liefde tot Jezus! O liefde, o onbegrijpelijke liefde van de uitverkoren ziel tot haar Schepper!

Weer naar huis gekeerd, heeft het kindje geen rust meer: als een zeilsteen (een natuurlijke permanente magneet) trekt ginds de verre kerk hem altijd aan, daar is Jezus! Geheel alleen, wankelend op zijn zwakke beentjes, voortkruipend op handen en voetjes, zich eindelijk voortslepend komt Paschalis op een zekere dag tot voor het altaar, en zijn moeder, die hem in doodsangst zoekt, vindt hem daar aan de voeten van Jezus, in het Allerheiligste Sacrament.

Zo verliepen Paschalis' kinderjaren en groeide hij op in liefde tot het Allerheiligste Sacrament.

II. De kleine herder

Paschalis was zeven jaar. Wat een zaligheid is hem het leven tot nog toe geweest! Bij zijn moeder en met zijn moeder elke dag bij Jezus! Maar het leven stelt zijn eisen; Paschalis ouders zijn arm en het kind zal als herder meehelpen het dagelijks brood verdienen.

Hoe treurig wordt het in zijn hartje. De schapen hoeden is niet meer elke dag naar de lieve Jezus gaan, is niet meer de H. Mis bijwonen en de priester zegenend de blanke Hostie ten hemel zien opheffen. Maar de plicht is daar, en deemoedig buigt het kind het hoofd. En daar dwaalt nu Paschalis over de groene weiden met zijn witte kudde, ... zijn kudde! zijn schaapjes! Het zijn voor hem de trouwste vrienden geworden. Hoor, hoe kinderlijk hij ze toesprekt. "Nee! mijn schaapjes, van dat klaver mag je niet eten,

dat behoort de buurman toe, weet je dan niet dat God je ziet en je voor het goede heeft geschapen? Kom, we gaan naar de lieve Jezus toe, Hij wacht ons."

Inderdaad daar spitst een toren, daar blinkt een kruis. ... Het is het heiligdom van O. L. Vrouw van Siërra. Paschalis knielt, zijn smekende handen reiken naar het kerkje, zijn hart smacht naar zijn goddelijke Moeder, zijn ziel neemt haar vlucht naar Jezus in het Heilig Sacrament.

De engelen Gods hoeden trouw de schapen van de kleine herder, terwijl deze in aanbidding en smekende liefde voor zijn Heer en God is weggevoerd. Zijn werk roept hem weer op aarde, doch het beeld van zijn Geliefden zal hij met zich omdragen, en de onbeholpen knaap snijdt in zijn herdersstaf een Lieve Vrouwbeeld en daarboven in heerlijke glorie de Heilige Hostie.

Dat is hem echter niet genoeg.

Het vuur van de liefde brandt in zijn hart. Liefde is lijden! Liefde is versterving! En driemaal in de week vast hij op water en brood, en bijna dagelijks geselt hij zijn onschuldig lichaam met doornenstruiken en zwaar geknoopte koorden.

Zó vreest hij de zonde, dat hij zich liever laat mishandelen door de opperherder, dan op zijn bevel enige druiven te roven, en wanneer zijn schapen op het land van de buurman wat schade aanrichten, spaart het kind cent voor cent om ze te herstellen.

Zó gaat Paschalis door het leven: één blanke onschuld, één brandende liefde tot Jezus!

De andere herders kijken verwonderd naar hem op, naar dat kind zo stil en

ingetogen en dat een hemelse vreugdeglans op het gelaat draagt, en ze komen bij hem, en samen spreken ze over de heerlijkheid van de Hemel, over het geluk van goed te zijn en goed te doen, en daar waar vroeger grove woorden weerklonken, stijgen nu lofzangen op ter ere van Jezus en Maria. O! liefde, liefde tot God! Wat kunt u niet in de zielen uitwerken! U maakt van een eenvoudige herder een apostel, en van een arm kind een engel op aarde.

III. De roeping

De dag was in de glorie van een zonnige ochtend opengegaan. Paschalis zit geknield, zijn ogen smekend ten hemel gericht en hij bidt God om licht in de duisternissen.

“O Heer, Gij die van alle eeuwigheid over mij waakt, maak dat er klaarheid komt in mijn hart. Geen vink sterft in het bos, geen bloem kwijnt op haar steel, geen lam huppelt op de weide, zonder dat Gij, o Heer, het hebt gewild, en ik, uw kind, zou in het onzekere rondzwerfen? Heer, zeg mij wat Gij van uw onwaardige dienaar begeert, laat mij Uw heilige Wil kennen.”

En Jezus kan aan de bede van Zijn lieveling niet weerstaan. Daar gaat de hemel open, een gulden licht straalt over de blonde herder en in die gouden klaarte dalen de H. Clara en de H. Franciscus neer. O! wat hebben die twee uitverkorenen Jezus in Zijn Heilig Sacrament bemind en met wat liefde komen ze tot hun broeder Pa-

schalis, die bijzondere minnaar van de Heilige Eucharistie.

“Het is God aangenaam, u onder Zijn dienaren aan te nemen,” zeggen ze hem, “verlaat alles, Paschalis, en volg de Goede Herder waarheen Hij u ook mag leiden.”

Wat een zaligheid overweldigt de ziel van de vrome jongeling! Voortaan zal hijzelf onder de hoede staan van de Opperste Herder. Hij zal een lam zijn, in de kudde van Hem die Zijn leven gaf voor Zijn schapen.

Nederig en eenvoudig vraagt hij de toestemming van zijn ouders, knielt

voor hen neer, en ontvangt hun laatste zegen. Daarna beklimt hij nog eens zijn geliefde bergen. Hoe menigmaal is hij hier met zijn kudden rondgedwaald. Strelend gaan zijn handen over de wollige ruggen. “Vaarwel! mijn schaapjes! Vaarwel, mijn lammeren! Nooit zal de kleine herder u vergeten!”

Zijn laatste blik is voor het heiligdom van O. L. Vrouw de la Siërra. Het is of iets in zijn hart breekt. ... Maar snel vermant hij zich, gaat hij niet naar het klooster, de haven, de oase in de woestenij van het leven? Moeder! ginds vind ik u terug. ... Jezus en U, voor eeuwig!

Wordt vervolgd

Puntje

Luister eens, het Puntje voor november is:

Het gebed voor de zielen in het Vagevuur!

Beste Kruisvaarders,

We zijn weer in de maand november – de maand van de zielen in het Vagevuur. Op 2 november vinden jullie namelijk in het dagmissaal als titel: ‘Allerzielen’. Hoe is het feest van Allerzielen ontstaan?

De overlevering vertelt hoe een pelgrim uit Rodez (Zuid-Frankrijk) weer naar huis kwam van een bedevaart naar Jeruzalem in het Heilig Land. Bij zijn terugvaart met de boot werd hij gedwongen halt te houden op een woest eiland, waar een klui-

zenaar hem de gastvrijheid schonk. Toen deze kluisenaar vernam dat de pelgrim in Frankrijk woonde, vroeg hij hem of hij de beroemde abdij van Cluny kende en haar abt Odilo. Op het bevestigend antwoord van de pelgrim, zei de kluisenaar: *“Luister goed, wij zijn hier niet ver van de plaats waar de zielen hun tijdelijke pijnen uitboeten: het Vagevuur. Van hier uit kunnen wij ze horen klagen dat de mensen en bijzonder de monniken van Cluny niet genoeg voor hun verlossing uit het Vagevuur bid-*

den. Ga de abt van Cluny opzoeken en zeg hem van mijnentwege dat hij en zijn kloosterlingen hun gebeden, hun boetewerken en hun aalmoezen vermenigvuldigen, tot bevrijding en troost van de zielen in het Vagevuur”.

Toen de H. Odilo in Cluny rond het jaar 998 die boodschap vernam, stelde hij voor al de kloosters die de orde van Cluny toebehoorden, het feest van Allerzielen in. Dit gebruik werd door latere pausen goedgekeurd.

Op 10 augustus 1915 gaf paus Benedictus XV toestemming aan alle priesters om op deze dag driemaal de H. Mis op te dragen. Er was namelijk een jaar voorbij gegaan sinds het begin van de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). Een groot aantal katholieken was reeds als soldaat gesneuveld in de bloedige veldslagen in België en Noord-Frankrijk. Velen onder hen zouden vergeten worden en dus lange tijd in het Vagevuur dreigen terecht te komen. De paus verlangde deze arme zielen te hulp te komen.

Beste kinderen, wij weten, dat alle mensen moeten sterven – niet enkel soldaten. Ons leven hier op aarde is slechts een korte tijd waarin wij onszelf tegenover God moeten bewijzen: dat we in Hem geloven, op Hem hopen, Hem beminnen en Hem willen dienen. Sommige mensen doen dit uitermate goed. Zo goed zelfs dat ze na hun dood direct de Hemel mogen binnengaan. Dat zijn de heiligen. Andere mensen echter willen niets met God te maken hebben en begaan vele zonden. Ze gaan ook niet naar de Kerk, niet te Communie, niet naar de Biecht. Spijtig genoeg zullen velen van hen in de Hel terecht komen.

Tussen zulke ‘supergoede’ en zulke ‘superslechte’ mensen zijn er ook nog gelovigen die God wel hebben gediend, maar niet altijd op volmaakte wijze. Ze konden soms niet goed kiezen tussen God of de wereld, Gods wil te volbrengen of hun eigen wil. Deze zielen zijn dus niet goed genoeg om direct de Hemel te mogen binnengaan. Ze zijn echter ook niet zo slecht dat ze voor eeuwig gestraft moeten worden in de Hel. Deze zielen hebben namelijk hun zonden gebiecht.

God heeft dus een soort tussenplaats geschapen: het Vagevuur. Het Vagevuur is de plek waar de zielen van de rechtvaardigen hun zonden verder uitboeten vooraleer ze de Hemel mogen binnengaan.

Het uitboeten van de zonden in het Vagevuur is pijnlijk. De geleerden zeggen niet enkel, dat deze arme zielen in het Vagevuur voor even van God verstoten zijn, maar ook, dat zij

door jullie offertjes, door jullie goede werken, ... maar bovenal door het H. Misoffer!

In het H. Misoffer dragen we het Kostbaar Bloed van Christus naar de Rechterstoel van God. Jezus zegt dan tot Zijn Vader: “Vader, dit Bloed heb Ik op de Calvarieberg voor de zielen vergoten! De losprijs is betaald! Laat de arme zielen vrij uit het Vagevuur!” En, beste kinderen, wat denk je, dat de goede Vader dan doet? Ja, inderdaad, Hij laat op grond van het vergoten Kostbaar Bloed de arme zielen binnen in de Hemel! Hij maakt van de ‘arme zielen’ ‘gelukkige zielen’!

zo erg lijden dat we hun pijnen zelfs op aarde niet kunnen voorstellen! Deze arme zielen lijden vreselijk! En vergeten we het niet: het zijn onze medechristenen die aldaar vreselijk lijden! Ze zijn onze naasten in Christus!

Beste kinderen, als ons geliefd huisdier, of nog meer onze familieleden, zich in een pijnlijke of benarde situatie zouden bevinden, dan zouden wij toch alles doen om ze te bevrijden! Om ze gelukkig te maken!

Wel, dat moeten wij ook doen met de zielen in het Vagevuur! We moeten ze willen bevrijden uit het Vagevuur om ze de Hemel te laten binnengaan! Daartoe moet er echter een schuld betaald worden aan God! De arme zielen in het Vagevuur doen hun stuk en wij kunnen hen helpen door het ander stuk uit te boeten! Jullie weten hoe: door jullie gebeden,

Een priester had eens volgende belevenis: ’s nachts droomde hij hoe een jonge kerel twee keer een mooie dame uit een put van het kerkhof hielp. De jongeman deed dit eerst met een zilveren ketting. Hij moest werkelijk zwoegen om de dame uit de put te krijgen. Het duurde lang en hij zweette ervan, maar het lukte. De tweede keer wierp de jongeman een

gouden ketting in het graf. Met één grote ruk trok hij de dame uit de put. De pastoor vroeg zich af wat dit kon betekenen! Hij ging naar de kerk en las de H. Mis. In de namiddag rinkelde de deurbel. Er stond een man. Hij was bezweet en had de pastoor iets te vertellen. Hij verhaalde hoe hij al jaar en dag verschijningen kreeg van zijn overleden moeder. Hij bad al jaren voor haar bevrijding uit het Vagevuur. Plotseling stond ze echter deze morgen na de H. Mis bij hem in een stralend kleed. Zijn mama vertelde, dat ze in de Hemel was. De man was verwonderd en vroeg hoe, maar de mama zei: “vraag het aan de pastoor!” Toen de priester dit alles van de man had vernomen, werd hem ook de droom van de vorige nacht duidelijk. De zilveren ketting, waarmee de man erin slaagde om de mooie vrouw na lang zwoegen uit de grafput te halen, staat symbool voor al onze gebeden en offertjes voor de zielen in het Vagevuur! Ze zijn werkzaam, maar langzaam. De gouden ketting is het Kostbaar Bloed dat in de H. Mis wordt opgedragen voor de arme zielen. Het Kostbaar Bloed kan de zielen in één ogenblik uit hun pijnen bevrijden! De mama van de man was dus na de Ochtendmis van de pastoor,

opgedragen voor de arme zielen in het Vagevuur, bevrijd en de Hemel binnengetroden!

Beste kinderen, jullie zijn geen priesters. Althans, beste jongens, nog niet! Misschien komt dat wel voor sommigen onder jullie! Maar ... intussen kunnen jullie, ondanks dat jullie niet zelf door het H. Mis offer het Kostbaar Bloed van Jezus rechtstreeks aan God de Vader kunnen opdragen, dit wel doen door het mooie opofferingsgebed dat hieronder en op jullie Schatkist staat! Het is een kort gebed waarbij we God, op grond van het Kostbaar Bloed van Jezus, zullen overtuigen om vele zielen te bevrijden uit het Vagevuur! Jullie kindergebed is goud waard! God ziet jullie graag! Hij luistert graag naar jullie gebeden! Volbreng dus het Puntje zoals het echte Kruisvaarders betaamt. Het is kort en niet moeilijk te leren. Bid het dus vaak – eventueel direct 10 maal na elkaar! Bid het altijd vroom! Overal en altijd! IJverig en grootmoedig! Maken we vele zielen gelukkig! We zullen er vrienden bijwinnen in de Hemel! Wat een mooi Puntje, een mooie taak voor ons in de maand november! Gods zegen!

**O, eeuwige Vader, ik offer U op,
door de handen van de Onbevleete Maagd Maria,
het Kostbaar Bloed van Uw Zoon
voor de arme zielen in het Vagevuur.**

Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

De Heilige Handelingen - Mijn taak

De handeling van lofzang en onderricht

Litanie (Kyrie)

Staande vóór het midden van het altaar zegt de priester zesmaal “KYRIE ELEISON” (*Heer ontferm U over ons*) en daartussen driemaal “CHRISTE ELEISON” (*Christus ontferm U over ons*).

Kyrië eleison is Grieks. Het is tot ons gekomen uit het Oosten, waar de H. Mis nog lange tijd in het Grieks werd gebeden. De legende wil dat het Kyrie op de volgende wijze in de H. Mis kwam: ongeveer 300 jaar na de dood van Christus pelgrimeerde een Spaanse kloosterzuster naar Jeruzalem om er de plaatsen te bezoeken, waar Christus leefde en stierf. Zij beschreef alles wat zij daar zag en vertelt ons, dat zij het KYRIE ELEISON hoorde zingen door een jongenskoor.

Duizenden andere Christenen hebben het er ook gehoord en gaven bij hun thuiskomst de wens te kennen het ook in hun eigen kerk te zingen. Op deze manier zijn er heel wat prachtige dingen in de H. Mis gekomen uit andere landen. Dat zij het thuis ook in het Grieks zongen in plaats van in het Latijn, komt waarschijnlijk hiervandaan, dat zij zo de

melodie konden bewaren, die zij in Jeruzalem hadden gehoord.

Toen de Christenen vrij waren om kerken te bouwen en konden leven zonder voortdurende vrees voor achtervolging, waren zij zó blij dat zij – in plaats van één voor één naar de kerk te gaan, zoals wij dat tegenwoordig doen – groepsgewijs gingen in een vreugdevolle processie. Onderweg zongen zij Psalmen en ook een Litanie of lange lijst van korte gebeden, waar tussendoor het KYRIE ELEISON werd gezongen. Op de dagen dat er geen processie was, zongen zij dit in de kerk.

De priester hier is gekleed in het *wit*, de kleur voor feesten van Onze Heer Jezus Christus, Mariafeesten en de feestdagen van heiligen, die geen martelaar waren. *Rood* wordt

gebruikt voor de martelaren; *groen* op de zondagen na Pinksteren; *paars* tijdens de vastentijd, Advent en op vigiliedagen; *zwart* tijdens de H. Missen voor overledenen.

Heer ontferm U over ons,
Heer ontferm U over ons,
Heer ontferm U over ons.

Christus ontferm U over ons,
Christus ontferm U over ons,
Christus ontferm U over ons.

Heer ontferm U over ons,
Heer ontferm U over ons,
Heer ontferm U over ons.

Engelen-lied (Gloria in Excelsis)

“GLORIA IN EXCELSIS DEO” betekent “*Glorie aan God in de hoge*”, woorden gezongen door de Engelen in de eerste Kerstnacht om aan de wereld te verkondigen dat Jezus geboren was. Daarom heet het dikwijls het “*Engelen-lied*”. De Engelen zongen niet het lange gebed, zoals wij het vinden in onze gebedenboeken, alleen de aanvangswoorden ervan. Al gauw echter begonnen de Christenen hun eigen gezangen te maken en ons “GLORIA IN EXCELSIS” was er een van. Het eerste gedeelte bejubelt God de Vader, het tweede God de Zoon.

Ere zij God in de hoge
en vrede op aarde
aan de mensen van goede wil.
Wij danken U, wij zegenen U.
Wij aanbidden en verheerlijken U.
Ja, wij danken U voor Uw grote heerlijkheid.
Heer God, hemelse Koning,
Heer, eengeboren Zoon, Jezus Christus.
Heer God, Lam Gods, Zoon van de Vader.
Gij, die wegneemt de zonden van de wereld, ontferm U over ons.
Gij, die wegneemt de zonden van de wereld, verhoor ons gebed.
Gij, die zit aan de rechterhand van de vader, ontferm U over ons.
Gij alleen zijt heilig,
Gij alleen onze Heer,
Gij alleen de Allerhoogste,
Jezus Christus,
met de Heilige Geest,
in de heerlijkheid van de Vader.

Het is een uitermate mooi gebed *vóór of na* de H. Communie. Het vertelt ons dat wij alleen maar *dán* ons leven goed kunnen leven, wanneer wij altijd weer eer brengen aan God.

Het GLORIA wordt weggelaten in Votiefmissen en ook wanneer de

priester een paars of zwart kazuifel draagt. (Een Votiefmis heeft gebeden, waarmee men een heilige of een mysterie speciaal wil eren, in afwijking van de gebeden, die eigenlijk door de liturgie voor die dag zijn voorgeschreven.)

Ik wil U loven, o God, mijn Heer,
altijd en met geheel mijn hart.
In eeuwigheid wil ik Uw Naam verheerlijken,
want Gij zijt goed en teder,
vol mildheid
voor hen, die tot U komen.

Offerzang, Feest van de Zoete Naam Jezus

Priesterlijke groet (*Dominus vobiscum*)

Wij zeiden reeds dat er in het begin geen gebeden aan de voet van het altaar waren, en dat het *Intróitus* en ook dikwijls het *Kyrie* gezongen werden

op weg naar de kerk, terwijl het *Gloria* niet vaak door priesters gezegd werd. Zo gebeurde het meestal dat het eerste gebed aan het altaar de *Collec-*

te (*Oratio*) was, die wij later nader zullen uitleggen.

Voordat de priester met de *Collecte* begint, begroet of verwelkomt hij het volk. Hij doet dit acht keer tijdens de H. Mis, viermaal met het gelaat naar het volk gekeerd. Het mooiste van deze groet is misschien wel de *wijze*, waarop hij dit doet. Hij kust het altaar om een groet te brengen aan God, keert zich om, spreidt zijn handen wijd uiteen en zegt “DOMINUS VOBISCUM” (“*De Heer zij met u*”).

Deze woorden houden tevens een uitnodiging in om ons te verenigen met het gebed van de priester. Immers, wanneer hij naar het Misboek gaat, buigt hij naar het Kruis en zegt: “*Oremus*” (“*Laten wij bidden*”), dit wil zeggen, “*Laten wij allen gezamenlijk bidden*”.

Het “DOMINUS VOBISCUM” kan ons herinneren aan hetgeen de priester tot ons zei bij ons H. Doopsel: “*Kom binnen in de tempel van God, opdat ge voor altijd deel moogt hebben aan Christus*”. Onze Lieve Heer legde de betekenis hiervan uit om er op te wijzen dat we deel zouden hebben aan Zijn Leven, zoals de tak deel heeft aan het leven van de boom. De H. Paulus spreekt dikwijls over ons “*leven in Christus*” en de H. Thomas van

Aquino zegt dat God in ons leeft, zoals een gedachte in ons leeft, wanneer wij denken. Proberen we bij het “DOMINUS VOBISCUM” Onze Lieve Heer te zien, Die ons verwelkomt en ons vraagt naar Hem toe te gaan.

Op de foto zien we de twee uiteinden van de *Stola* beneden het Kazuifel van de priester. De *Stola* lijkt op een lange sjerp en hangt kruiselings over de borst. Hij werd eertijds gedragen door Romeinse overheidspersonen. De priester draagt hem tijdens het toedienen van de sacramenten en tijdens het uitoefenen van andere priesterlijke bedieningen.

Omdat wij ons veilig voelen onder Uw zorgzame blik,
bidden wij U, Almachtige God,
dat wij met Uw hulp
mogen zegevieren in al de gevaren die ons omringen.

Gebed over het volk, vrijdag van de derde week in de vastentijd

Jaarprogramma

2024

Wanneer? van t/m	Waar?	Wat?
10-11	Utrecht	Patroonsfeest
10-11	15-11 Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
23-11	Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
24-11	Gerwen	Patroonsfeest
24-11	Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
01-12	Gerw./Lei./ Utr.	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.)

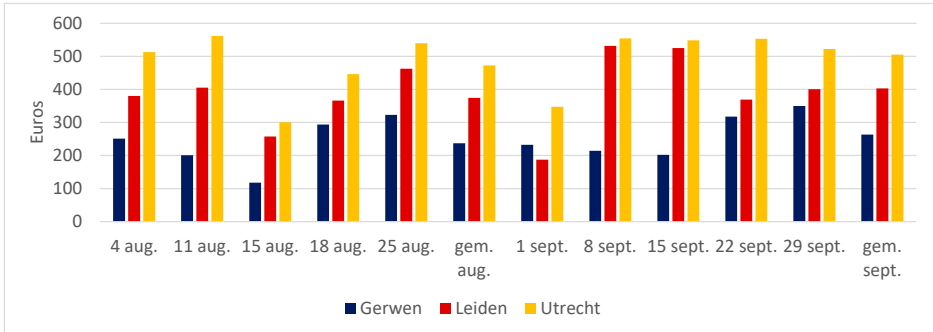
2025

02-01	04-01	Loon op Zand	Kerstkamp
25-01		Utrecht	H. Vormsel
01-02	02-02	Zaitzkofen	Lagere wijdingen en inkleding
23-02	28-02	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
09-03		Gerw./Lei./ Utr.	Vastenbezinning (+ Derde Orde + M.I.)
15-03	16-03	Amsterdam	Stille Omgang
12-04		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
25-04	27-04	Helvoirt (NL)	Gezinsweekend
29-05		Gerw./Lei./ Utr.	Eerste H. Communie
07-06	09-06	Frankrijk	Pinksterbedevaart Chartres-Parijs
14-06		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
22-06		Gerwen	Sacramentsprocessie
14-07	19-07	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
27-07	07-08		E.K.-Zomerkamp
18-08	21-08	Rome	Districtsbedevaart Heilig Jaar
30-08	31-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
08-09	13-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
20-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie

Onze Overledenen

Hr.	H.B.	Visser	Leiden	11	11	1997
Mevr.	M.C.C.	Mozes-Plomp	Leiden	14	11	2020
Mevr.	P.M.	Favejée-Hoppenbrouwer	Papendrecht	15	11	2014
Hr.	J.C.	Jaspers	Heerlen	16	11	1990
Hr.	W.J.	Bongers	Hilversum	22	11	2018
Hr.	J.B.M.	Komen	Rijswijk	29	11	1997
Hr.	H.W.	van der Ven	Arnhem	29	11	2017
Kevin	F.J.	de Beer	Utrecht	29	11	2020

Collecten in de maanden augustus en september 2024

Grote-letter-missaal

Kunt u het missaal niet (meer) goed lezen? Er is een boekje met grote letters en een overzichtelijke bladspiegel, waarmee u zowel de Hoogmis als de gelezen Mis goed kunt volgen. Het boekje heeft 92 pagina's, de lezingen en de gebeden voor de zon- en feestdagen staan er dan ook niet in. Omdat dit boekje uit de Verenigde Staten moet komen, is de vertaling uit het Latijn in het Engels. In de kerk of de kapel hangt op het prikbord de kopie van een pagina op ware grote. Het kost \$12.95, en het is uitgegeven door Angelus Press, verbonden aan de Priesterbroederschap St. Pius X. Omdat de verzendkosten veel hoger zijn dan het missaalboekje, zoeken we minimaal tien mensen om die kosten te delen. Het is ook mogelijk om andere boeken te bestellen. Meer informatie staat op de website van Angelus Press, angeluspress.org. Ook kunt u contact opnemen met Annette van der Vliet, door te mailen (annetevandervliet@telfort.nl) of te bellen (06-30509092, ook voor WhatsApp).

In november: dagelijks een volle aflaat voor de zielen in het vagevuur!

Algemene voorwaarden:

- gaan biechten (eventueel 8 dagen vóór of na),
- de H. Communie ontvangen op de dag zelf,
- gebed tot intentie van de Heilige Vader, te weten: verheffing van de Kerk, uitbreiding van het geloof, uitroeiing van de ketterij, bekering van de zondaars, eenheid onder de christelijke vorsten en het welzijn van het christelijk volk.
- uitsluiting van alle gehechtheid aan iedere zonde, zelfs de dagelijkse zonde,
- de bedoeling hebben de volle aflaat werkelijk te verdienen.

Dag van Allerzielen:

- bezoek brengen aan een kerk, publieke of half publieke kapel, met de bedoeling te bidden voor de zielen,
- 1 Onze Vader en 1 Credo bidden tot intentie van de Heilige Vader.

1 t/m 8 november:

- bezoek brengen aan een kerkhof,
- gebed voor de zielen in het vagevuur en tot intentie van de Heilige Vader

Kalender Gerwen

November

vr.	1	19.00	Hoogmis	<i>(Eerste vrijdag) Allerheiligen (1^e kl.); verplichte feestdag</i>
za.	2	9.00	Requiem (2)	<i>(Eerste zaterdag) Allerzielen (1^e kl.)</i>
		aansl.	Requiem (3)	
		10.30	gezongen Requiem (1)	
zo.	3	10.30	Hoogmis	24^e zondag na Pinksteren (2^e kl.) (4^e ingehaalde zondag na Driekoningen); kinderzegening; zegening v.h. Hubertusbrood

ma.	4	18.30	H. Mis	H. Carolus Borromeüs, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Vitalis en Agricola, mart.
di.	5	18.30	Hoogmis	H. Odrada, maagd (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch)
wo.	6	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	7	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	
vr.	8	-----	geen H. Mis	H. Willibrordus, patroon v. Nederland (1^e kl.) door de week (4 ^e kl.); ged. v.d. vier HH. gekroonde Martelaren
za.	9	-----	geen H. Mis	Wijding v.d. Basiliek v.d. Allerheiligste Verlosser (St. Jan v. Lateranen) (2 ^e kl.); ged. H. Theodorus, mart.
zo.	10	10.30	Hoogmis	25^e zondag na Pinksteren (2^e kl.) (5^e ingehaalde zondag na Driekoningen)
ma.	11	18.30	H. Mis	H. Martinus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Mennas, mart.
di.	12	18.30	H. Mis	H. Martinus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
wo.	13	7.15	H. Mis	H. Didacus bel. (3 ^e kl.)
do.	14	-----	geen H. Mis	H. Josaphat, biss. en mart. (3 ^e kl.)
vr.	15	7.15	H. Mis	H. Albertus de Grote, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	16	9.00	H. Mis	H. Gertrudis, maagd (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	17	10.30	Hoogmis	26^e zondag na Pinksteren (2^e kl.) (6^e ingehaalde zondag na Driekoningen)
ma.	18	18.30	H. Mis	Wijding v.d. basilieken v.d. HH. Petrus en Paulus (3 ^e kl.)
di.	19	18.30	H. Mis	H. Elizabeth, weduwe (3 ^e kl.); ged. H. Pontianus I, paus en mart.
wo.	20	-----	geen H. Mis	H. Felix van Valois, bel. (3 ^e kl.)
do.	21	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Opdracht v.d. H. Maagd Maria (3 ^e kl.)
vr.	22	7.15	H. Mis	H. Cecilia, maagd en mart. (3 ^e kl.)
za.	23	9.00	H. Mis	H. Clemens I, paus en mart. (1^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	Plechtige viering H. Clemens I, paus en mart. (1^e kl.); ged. 24^e en laatste zondag na Pinksteren; <i>Patroonsfeest!</i>
ma.	25	18.30	H. Mis	H. Catharina v. Alexandrië, maagd en mart. (3 ^e kl.)
di.	26	18.30	H. Mis	H. Sylvester, abt (3 ^e kl.); ged. H. Petrus van Alexandrië, biss. en mart.
wo.	27	7.15	H. Mis	H. Oda, maagd (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch)
do.	28	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	29	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Saturninus, mart.; <i>start Novene tot Maria Onbevlekt Ontvangen</i>
za.	30	9.00	H. Mis	H. Andreas, Apostel (2 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>

December

zo. 1	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
		13.00	1 ^e voordracht
Advents- bezinning		13.45	meditatie in stilte
		14.15	2 ^e voordracht
		15.00	Lof met Rozenhoedje
		16.00	einde

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 16, 23 en 30 nov. (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: 10 en 24 nov.

E.K.-bijeenkomsten: 17 en 24 nov.

Geloofsverdieping volwassenen: 18 nov.

Patroonsfeest: 24 nov.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de 1^e zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

November

vr. 1	19.00	Hoogmis	(Eerste vrijdag) Allerheiligen (1^e kl.); verplichte feestdag
za. 2	9.00	Requiem (2)	(Eerste zaterdag) Allerzielen (1^e kl.)
	aansl.	Requiem (3)	
	10.30	gezongen Requiem (1)	
zo. 3	10.30	Hoogmis	24^e zondag na Pinksteren (2^e kl.) (4^e ingehaalde zondag na Driekoningen); kinderzegen
vr. 8	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. v.d. vier HH. gekroonde Martelaren
za. 9	9.00	H. Mis	Wijding v.d. Basiliëk v.d. Allerheiligste Verlosser (St. Jan v. Lateranen) (2 ^e kl.); ged. H. Theodorus, mart.
	10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo. 10	10.30	Hoogmis	Kerkwijdingsfeest van de Kathedraal (1^e kl.; Bisdom Rotterdam) (25^e zondag na Pinksteren / 5^e ingehaalde zondag na Driekoningen); geen commemoratie v.d. zondag
vr. 15	18.30	H. Mis	H. Albertus de Grote, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)

za.	16	9.00	H. Mis	H. Gertrudis, maagd (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	17	10.30	Hoogmis	26^e zondag na Pinksteren (2^e kl.) (6^e ingehaalde zondag na Driekoningen)
vr.	22	18.30	H. Mis	H. Cecilia, maagd en mart. (3 ^e kl.)
za.	23	9.00	H. Mis	H. Clemens I, paus en mart. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	24	10.30	Hoogmis	27^e en laatste zondag na Pinksteren (2^e kl.); Koordag i.v.m. H. Cecilia
vr.	29	18.30	H. Mis	H. Radbodus, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom Rotterdam); ged. H. Saturninus, mart.; <i>start Novene tot Maria Onbevlekt Ontvangen</i>
za.	30	9.00	H. Mis	H. Andreas, Apostel (2 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen

December

zo.	1	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
		13.00		1 ^e voordracht
Advents- bezinning		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 9, 16, 23 en 30 nov. (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 3 nov. en 17 nov. (Utrecht)

J.K.I.-bijeenkomst: 17 nov.

Koordag: 24 nov.

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 25 nov.

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3^e zondag van de maand

Kalender Utrecht

November

vr.	1	19.00	Hoogmis	(Eerste vrijdag) Allerheiligen (1^e kl.); verplichte feestdag
za.	2	9.00	Requiem (2)	(Eerste zaterdag) Allerzielen (1^e kl.)
		aansl.	Requiem (3)	
		10.30	gezongen Requiem (1)	

zo.	3	10.30	Hoogmis	24 ^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.) (4 ^e ingehaalde zondag na Driekoningen); <i>kinderzegen</i>
vr.	8	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. v.d. vier HH. gekroonde Martelaren
za.	9	-----	geen H. Mis	Wijding v.d. Basiliek v.d. Allerheiligste Verlosser (St. Jan v. Lateranen) (2 ^e kl.); ged. H. Theodorus, mart.
zo.	10	10.30	Hoogmis	H. Willibrordus, patroon v. Nederland (1 ^e kl.); ged. 25 ^e zondag na Pinksteren (5 ^e ingehaalde zondag na Driekoningen); <i>Patroonsfeest!</i>
vr.	15	18.30	H. Mis	H. Albertus de Grote, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	16	9.00	H. Mis	H. Gertrudis, maagd (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	17	10.30	Hoogmis	26 ^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.) (6 ^e ingehaalde zondag na Driekoningen)
vr.	22	18.30	H. Mis	H. Cecilia, maagd en mart. (3 ^e kl.)
za.	23	<u>11.00</u>	H. Mis	H. Clemens I, paus en mart. (3 ^e kl.); <i>Bijeenkomst Derde Orde</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	27 ^e en laatste zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
vr.	29	18.30	H. Mis	H. Radbodus, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom Utrecht); ged. H. Saturninus, mart.; <i>start Novene tot Maria Onbevlekt Ontvangen</i>
za.	30	9.00	H. Mis	H. Andreas, Apostel (2 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>

December

zo.	1	10.30	Hoogmis	1 ^e zondag v.d. Advent (1 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>
		13.00		1 ^e voordracht
Advents- bezinning		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 16 en 30 nov. (van 10.30-12.00 uur;
eerste zaterdag een uur later i.v.m. Lof)

J.K.I.-bijeenkomsten: 3 en 10 nov.

Patroonsfeest: 10 nov.

E.K.-bijeenkomsten: 10 en 17 nov.

Bijeenkomst Derde Orde: 23 nov.

Geloofsverdieping jeugd: 24 nov.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 33

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 35

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 36

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

**Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur**

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 348

Vrijdag 14 november 2024

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fsspx.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

3 Merci Monseigneur!

6 Beknopte Summaleer van de H. Thomas

MILITIAE IMMACULATAE

11 Onze Lieve Vrouw van Welslagen – Vervolg

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

18 Schatkisten

19 De H. Paschalis Baylon

23 Puntje

27 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De handeling van lofzang en onder- richt

VAN DE PRIORIJ

31 Jaarprogramma

31 Onze Overledenen

32 Collecten in de maanden augustus en september 2024

32 Grote-letter-missaal

33 Kalender Gerwen

35 Kalender Leiden

36 Kalender Utrecht

38 Onze adressen in Nederland

39 District Benelux

39 Colofon